

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

362

Szerző:

Hely

Cím:

A jótékonyság válsága

Idő

"1920"

Forrás:

Budapesti Hírlap

Személy

Bp.

1920 XI

7/10

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A jótékonyság válsága.

— Hegedüs Loránt nyílt levele. —

A főváros negyvennégy pénzintézetét képviselő Takarékpénztárak és Bankok Egyesülete (TÉBE) nevében és megbízásából az egyesület igazgatója, Hegedüs Loránt dr., nyílt levelet tesz közzé a kormányhoz és a társadalomhoz. A levél így hangzik:

Nagyméltóságú Minisztérium! A fővárosi pénzintézetek pénteken, november 12-én, gyűlésre jöttek össze, hogy a jótékonyági kérdéseket megvitassák és elsősorban, hogy a köteleességteljesítő rendőrnek Soltra Józsefnek halála alkalmából a rendőrségnek pénzadományt szavazzanak meg 120.000 korona összegben. Utólag, november 15-én kapta az egyesület a rendőrfőkapitányság azon végzését, mely szerint a fentemlített jótékonycélu, már három nappal előbb megtartott gyűlés megtartását a rendőrség közrendészeti érdekből „16.290—fk—áltro. 1920. szám alatt megtiltja.” Azt hiszem, hogy semmi szándékosság ebben nem lehet, inkább a mostani keserű világban

egy kis humorral akar a közigazgatás minket megajándékozni. De a nevezett és utólag betiltott ülésen a bankokat a jótékonyásznak egy oly válsága is foglalkoztatta, a melyet szó nélkül hagyni nem lehet. Ehhez a kérdéshez hozzászólni a TÉBE-nek joga van azért, mert midőn tavaly a kommunizmus megbukott a TÉBE-t éppen azért szerveztük meg, hogy annak a jótékonyági anarkiának véget vessünk, melynek a következménye az volt, hogy a bankok pénzt fordították a vörös hadsereg szervezésének céljaira, hogy a jótékonyásra szánt összegek pojtikai agitációra használták föl és hogy az általános szükségletekre szánt összegek egyesek kezébe jutottak.

A TÉBE azért alakult, hogy ezen a társadalomra és a pénzügyekre egyaránt veszedelmes eljárásnak véssen és ma, egy és egy negyedévi szervezés és működés után nyugodtan mondhatjuk,

hogy mindent meglettünk, a mi a jótékonyság emberileg lehető kielégítésére, de ugyancsak a jótékonyásznak megtisztítására is lehetséges. A fővárosi pénzintézetek egy és egy negyedév alatt nem kevesebb, mint 15 millió koronát osztottak szét, dacára annak, hogy más társadalmi osztályoknak ezt a megmozdulását, sajnos, nem látjuk. Nemcsak a fővárosi pénzintézetekre, hanem azt lásszük, az egész magyar társadalomra is áll azonban az, hogy egyrészt a kommunizmus garázdálkodása, másrészt a békekötésnek most ránszakadó terhei mind szűkebbre szorítják azt a lehetőséget, hogy a folyton növekvő nyomort ki tudjuk elégíteni. Nincs tehát más hátra, mint itt is a legnagyobb megszorításokat tenni, vagyis minden bármely dicséretes, hazafias és nemes cél kielégítését, mely azonban nem a közvetlen nyomor enyhítését szolgálja, elhalasztani, továbbtolni, mert máskülönben a legégetőbb, legveszedelmesebb sebek enyhítésére nem fog maradni elegendő forrásunk.

Ezért úgy gondoltuk mi fővárosi pénzintézetek vezetői, hogy bejelentjük a kormánynak, hogy azokat az összegeket, a melyeket még jótékonyásra tudunk szálni, kizárólag közcélra és csakis a nyomor közvetlen enyhítésére fordítjuk. Ebből következik tehát, hogy a fővárosi pénzintézetek semmi féle szerzőtől, semmilyen jótékonycélu címmel el látott könyveket, plaketteket, jelvényeket vagy más igen dicséretes, de jelenleg merőben felesleges és a nyomor enyhítésével csak igen laza összefüggésben álló gyűjtési akciókat pártolni nem fognak. Elhatározták azt is, hogy minden jótékonycélu összeget csak közvetlenül az illető egyesületnek vagy annak szolgálatára bocsátják és semmiféle, bármely tiszteltreméltó közvetett gyűjtésben részt nem vesznek. Tesszük ezt abból a meggyőződésből, hogy minket, mint a magyar társadalom minden osztályát, kegyetlen felelősség terhel és éppen ezért arra kérjük a magas kormányt, ne vegye hazafiatlanságnak, hogy még a legszebb színben megjelentő fentemlített

...észekben is a teljes megtagadás alapjára kell helyezkednünk. Nem ridegség vezet bennünket, nem is az, hogy lelkes hazafiak becsülésreméltó lendülettel nem tisztelnők, hanem az, hogy a közvetlen kielégítendő nyomor sokkal nagyobb, mintsem megengedné azt, hogy a legégetőbb sebek gyógyítását kívül másra is vállalkozhassunk.

Egyesületünk úgy gondolta, hogy óvó szavát az egész magyar társadalom meg fogja hallani, éppen ezért határozta el azt, hogy alulírott igazgatója által e nyílt levelet közölteti. Melyek után maradtunk a magas kormánynak igaz tisztelettel hűvek Takarékpénztárak és Bankok Egyesülete. Hegedüs Loránt dr. igazgató.